

PETROSÉNY és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGYES TARTALMU HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára:

Egy negyedévre	1 frt	Egészévre	4 fr
Félévre	2 „	Egyes szám ára	10 kr

Felelős szerkesztő:

ZÁDORY KÁROLY.

Laptulajdonos:

FIGULI ANTAL.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Petrosény és Vidéke” szerkesztőségéhez; az előfizetések pedig a kiadóhivatalhoz címzendők. — Hirdetések, valamint nyilttírt közlemények mérsékelt áron számíthatnak.

A település.

Petrosény lakosainak ssáma az utóbbi pár évtized alatt — mondhatni, hogy — megsokszorozódott. Ez a rendkívüli szaporulat nem születés, hanem bevándorlás, letelepülés által történt.

A rohamos szaporulat történeti ismeretétől eltekintve; a település kérdésével kívánunk foglalkozni, jelentőségéhez mért tárgyilagossággal:

Minden honpolgárnak valamely község kötelekbe kell tartoznia s mindenki csak egy község kötelekbe tartozhatik. Így rendeli ezt a községekről szóló törvény, mely a községi illetőség megszerzését, a községi kötelekbe való felvételt a honpolgárok jogaként biztosítja, de állampolgári köteleességgént is szabja meg.

Talán az országban sehohsem érinti ezen kérdés oly mélyrehatóan úgy a köz-, mint az egyéni érdeket, miként Petrosényben, de viszont, talán sehol sem tulajdonítatik ennek oly csekély jelentőség, mint

éppen itt. Célunk; ráirányítani a közfigyelmet.

A községi kötelek és az abból folyó illetőség megszűntnek csak azon esetben tekintetik, ha az illető egyén más község kötelekbe lépett, vagyis, ha határozott felvétel által más községben szerzett illetőséget.

A községi kötelekbe való felvételről azon község előjárása, melynek kebeléből a felvett kilépett, a felvétellel egyidejűleg értesítendő, minthogy az illető azon községnek rendes tagjává vált, melybe felvétetett; élvezi az annak lakosait megillető jogokat, de az ebből eredő köteleességeket is teljesíteni tartozik.

Petrosényben az utóbbi 2—3 évtized alatt ezer és ezer ember települt le ideiglenesen, vagy állandóan s nem hisszük, hogy egyetlen egy is kérelmezte volna a felvételt s lefizette volna az ezért megállapított — bár mérsékelt — díjat és a felvételről egyetlen község is értesítetett, esetleg bárkivel szemben a felvétel meg-

tagadtatott volna. Pedig ez nagyon fontos ám, úgy az egyesekre, mint maga a község, mint erkölcsi testületre nézve. Behízonítjuk. A község mérsékelt díjat követelhet a kötelekbe való felvételért. Ugy tudjuk, ez megyei statútummal 1—5 frtban van megállapítva. Nem sok, de több ezer települnél még is sok ezer forintra megy s Petrosény háztartásán nagyot lendítene. Ez a kérdés financiaiális oldala közérdekből. De tekintsük még más szempontból is:

Ha a törvényszabta eljárás követettnék a községi kötelekbe való felvétel körül, számtalan olyan elősdtől szabadulhatna meg a község, kik veszélyeztetik a közbiztonságot, vagy Galicziából s Isten tudja honnan idetelepülnek, de semmit nem produkálnak, nem dolgoznak, hanem a munkás polgárok megrövidítésével igyekeznek existenciájukat biztosítani.

Ezek szimpliziter eltávolíthatatnának a község területéről, illetőségi helyükre.

PETROSÉNY és VIDEKE TÁRCZÁJA.

A sajtó és a betűk.

Elsőtűlt, este van már,
Megpihentek a betűk.
A gépek is megállottak,
Nem forog már kerekük;
S mégis, mintha a homályban
Rejtett szólam hangzanék,
Az elhagyott helyiségben
Suttogástól rezg a lég...

Szól a sajtó: „Végre ismét
Lemorzsoltam egy napot,
Betű pajtás, vedd élni
Nem a legszebb állapot.
A helyet, hogy fényt lövelnek,
Hazugságokat nyomok,
Nem is csoda, hogy kerekem
Fájdalmában nyikorog.”

A betűk közt vihar támad,
Nyomban tiltakoznak is:

„Ejnye, ejnye, gép barátom,
Vádad nem szép, mert hamis.

Bár silány a termelésünk,
Okát rajtunk ne keresd,
Elhíheted, nagy eszmékért
Sorba állnánk örömet.

„Nem mi tőlünk függ a munkánk,
Emberi kéz dirigál,
És az ember törpe mostan,
Nagy dolgokat nem csinál.
Fáj nekünk is, ámdé egykor
Megfordul még a világ,
Nem leszünk mi mindig ilyen
Szolgálatkész páriák.

„Lesz hatalmunk még nekünk is,
Nem is olyan távol az;
Oszladozz csak, bús sötétség,
Jőjj te áldott, szép tavasz!
Akkor nem fogsz zugolódni,
Vaskebled csak jót terem,
Világosság lesz a munkánk...“
Szól a sajtó: „Ugy legyen!”

Morócz Jenő.

Egy szórakozott önéletrajza.

Legnagyobb emberi gyengeségnek tartom a szórakozottságot. Én is veszedelmesen inklinálva voltam rá, de erős akarattal kigyógyítottam magamat s azóta szánakozó jó indulattal kurálom a szórakozottságot a saját metódusom szerint, melynek sikere bámulatos.

Csak egy két esetet említek:

Sármezey Tuhutum gazdag vasgyárossal együtt étkeztnék egy kisebb rangú vendéglőben. Én valóságos előszeretettel tanulmányoztam szórakozottságát s elhatároztam magamban, hogy kigyógyítom. Sikerült.

Ő minden áron válni akart elhalt övezetűtől, aki iránt magam is alaposan érdeklődtem. Szellemes, csinos asszonyka volt, élénk temperamentummal, de az volt a rögeszméje, hogy soha sem megy férjhez. És még ma is konokul ragaszkodik elhatározásához.

Tuhutum barátom imádkozta nejét s 3 éves gyönyörű kis fiacskáját, de annyira befészkelődött nála a válás gondolata, miszerint csak nagy nehezen voltam képes megértetni vele, hogy ő tulajdonképpen... — nőtlen.

Mert tényleg az is volt.

Vöneký Muki bankhivatalnok szintén abba a vendéglőbe járt étkezni a hova én és Sármezey.

Mennyi fontos érvet lehetne még köztektetekből felsorolni, de tekintsük a felvetett kérdést a letelepültek speciális érdekében.

A község hatósága kiterjed a községben s a község területén lévő minden személyre s miután mindenkinek valamely község kötelékébe kell tartoznia s mindenki csak egy község kötelékébe tartozhatik s annak közterheit viselni köteles, de a törvény által biztosított jogoknak is részese; nagyon viasz helyzetben vannak azok a petrosényi lakosok, a kik bár itt laknak, de illetőséget nem nyertek. Ha egy ilyennek például erkölcsi, illetőségi, vagy vagyoni bizonyítványra van szüksége; Petrosény hatósága nem adhat, mert kötelékébe tartozónak nem tekintheti, az a község a hol illetékes volt — nem ad, mert vagyoni viszonyait, se időközi előéletét nem ismeri és ennek messzehatoló súlyos következménye lehet. Ott van továbbá a választói jog, mely rendszerint alapfeltétele a választási képességnek. Tekintélyes községi lakosok megfosztanak a törvény által biztosított polgári jogok gyakorolhatásától, sőt nincsen községi hivatalviselési képességük se, mert nem lévén adózás alá felvéve, kihagyattak a választók lajstromából is és így nem választhatók.

Igaz, hogy főként maguk az illetők is okai; de nem szándékozunk rekriminálni. Mi kötelezőszerűleg eleget tettünk feladatunknak, ha erre az állapotra felhívtuk az illetékes tényezők figyelmét s elértük

célunkat, ha a mulasztás pótolva lesz; mert könnyen pótolható,

Petrosény eddigi szervezete mellett nem érthetően az észrevétel tárgyát képező állapot, de hogy azt szanálni kell, azt mindenki belátja s ezért kötelességünknek ismerjük felhívni rá az intézkedésre hivatott faktorok figyelmét, tudván azt, hogy már a közel jövőben befejezendő szervezkedés után, ez az ügy kell hogy képezze a helyhatóság érdemleges és elodázhatlan intézkedéseinek egyik legfőbb tárgyát.

Még egy pár szó a vasárnapi munkaszünetről.*

Nem tudom, hogy min báluljak inkább; azon a bátorágon-e, hogy Weisz Samu ur Petrosény és vidéke összes kereskedői és iparosainak oly impozánsul megnyilatkoztak törekvésével szemben nyíltan állást foglal; avagy azon az önzetlenségen, hogy a helybeli és vidéki közönség, sőt a romániai szomszédaink érdekében is hajlandó feláldozni kényelmét, kész lemondani még a vasárnap délutáni pihenés s szórakozásról is. Igazán bámulatos önzetlenség! A ki nem hódol neki, nem tudja méltányolni a valódi érdemet.

De mit szólunk ahhoz a bámulatos megfigyelő képességhez, mely egyedül az ő sajátja. Ugyan ki vette volna észre Weisz uron kívül, hogy a petrosényi bányászok s a vidék egész lakossága csak vasárnap déli 12 órákor eszközölheti bevásárlásait s ha akkor zárt üzleteket talál, szükségleteit nem fűdözheti. Így van ez megírva a P. és V. legutóbbi számában Weisz ur megdöntetlen érveléseként; tehát el kell

* Közérdekű kérdések nyilvános megvitatására lapunk a közönség rendelkezésére állván, a beküldött cikket is minden észrevétel nélkül közöljük.

Szerk.

hinni. Én elhinném, de felek, hogy nevetség tárgya leszek.

Nem hagyhatom észrevétel nélkül a vasárnapi munkaszünet elleni okoskodásnak ama állítását, hogy Jakabfi R. ur ugyanis mint kereskedő, ugyanis mint másodbíró, agítal a törvényt ellen az által, hogy a vasárnapi munkaszünet kötelező életbeléptetését kezdeményezte s a mellett küzd. Ebben a fellépésben már kézzelfogható az önzés, mert Jakabfi ur hajlandó üzletét vasárnap 12 órákor becsukni csak azért, hogy alkalmzotainak is legalább egy héten fél napi pihenő időt adhasson s ezért a szükségtelen „Szent Heverdel” fél napért egész heti forgalmát feláldozni; amennyiben Weisz ur szerint Petrosény és vidékének közönsége csak is vasárnap déli 12 órákor érhet az üzletekhez, melyek ajtai akkor bezárulnak előtte.

Bűnös könnyelműség Jakabfi urtól s a kereskedők s iparosok 99 százalékatól, hogy úgy a közönség, mint a maguk érdekéről ennyire megfeledkeznek.

Ámde a mozgalom megindítója, nemesak mint kereskedő, hanem mint másodbíró is agítal a törvény ellen, — Weisz ur szerint. No hát igazán kíváncsiak vagyunk a másodbírónak ezen mozgalom körüli ténykedésére!

Szóljunk komolyan e tárghyhoz. Ki agítal tulajdonképen a törvény ellen?

Az 1891. évi XIII törvényezik a „vasárnapi munkaszünet”-ről szól, Tehát már a törvény ezime is mutatja, hogy vasárnap munkaszünet tartandó. Jakabfi ur azt akarja, hogy a mint az egész országban van, legyen Petrosényben is annak megfelelőleg munkaszünet. Weisz S. ur pedig azt akarja, hogy maradjon úgy, a hogy most van, vagyis a mint a közönség érdekében leple alatt a saját érdekében kívánja.

Most már azt szeretném eldönteni, hogy tulajdonképen ki izgat a törvény ellen a két kereskedő közül?

Ugy az egyik, mint a másik fél ezen lap utján nyilvánosságra hozta érvelését: — pro és contra; tehát ismétlésbe nem bacsájtkozom. Ennyit azonban ez ügyre vonatkozólag el nem hallgathattam.

Egy kereskedő.

A kételkedés, a kínos bizonytalanság felőrültette tette s annyira szórakozottá lett, hogy egyszer a forró palacsintát terítette maga elé s az asztalkendőt darabolta össze helyette.

Muki barátom boldog, nem; földöntul boldog jegyese volt dűsgazdag főnöke egyetlen leányának, a bájos Elvirának.

Egyszer az a szélében beszélt, híresztelés jutott tudomására, hogy az ő imádott jegyese-nek, Elvira kisasszonynak ikrei voltak de meghaltak.

Gyötrő bizonytalanság marczagolta szívét s ajkán susogva, majd keserűséggel tört ki a kételkedés: hátha igen?

És ez a töprengés annyira szórakozottá tette, hogy olykor a saját neve se jutott eszébe.

Mindig a menyasszonyáról szállongó hír motozkált a fejében. Hát ha igaz, hát ha igaz!

Eh! Hogy volna igaz. Hát nem tudod, hogy amit a világ beszél annak csak a fele igaz.

És ez az érv használt. Pali barátom gyanuja megszűnt s ezzel szórakozottságából ki-gyógyítottam.

Én magam is ezelőtt roppantul szórakozott voltam; de kigyógyítottam magamat s nem követek el szerénytelenséget ha magamról is megemlékezem:

Az anyám gyermektelenül halt el. Kilencz testvérem volt, ezek közt négy fiú és hét leány. Kezdetül fegva beteges voltam; az orvosok ezt annak tulajdonították, hogy születésem előtt nagyon korán jöttem a világra. Mert tudni való, hogy 1 hónappal később születtem, mint a hogy várták. Atyám három évvel előbb halt meg, mintsem én születtem; zsenge, alig beszámítható korbanban vesztém el őt. Anyámat sem ismertem. Hat hónappal születésem előtt hagyta el az árnyékvilágot s atyám sosem tudott megvigasztalódni e veszteség miatt. Fajdalma nagy volt s engem a kereskedői pályára szánt; alig tizenkét éves korában engem a kereskedelmi iskolába küldött, de nekem ez a szakma nem tetszett. Más pályát szerettem volna. Hanem ahhoz nem volt elég a tudományom. Zaklattam szülőimet, a kik úgy szerettek mindig, mintha saját gyermekök volnék, hogy gymnasiumba adjanak.

Orvos szerettem volna lenni.

Szülőim engedtek kérésemnek, beíratkák gymnasiumba, a hol nemesak nem voltam a legöregebb, hanem ellenkezőleg iskolatársaim mind fiatalabbak voltak nálammal 6—8 esztendővel. 18 éves koromban megváltoztattam szándékomat, elküldtem atyámat a gymnasiumba; megengedtem, hogy anyám az orvosi tudomány-

nak szentelje magát és meggyilkoltam testvéreimet. Nem sokat vártak tőlem és én megfeleltem a hozzám kötött reményeknek. Vas szorgalom és egész könnyelműség vitt türelem által végre elértem célomat.

Letettem az orvosi vizsgát, mielőtt bárki is arra gondolt volna és elkezdtem az orvosi gyakorlatot. Járvány volt ennek a következménye s a halál angyala járta be a várost, agok elhaltak, esecsemők pedig születtek. Tíz asszony közül elhalt kilencz férfi. Jásztársam egy sem volt, csak egy nagy kutyám. Többi testvéreim nem igen szerettek. De gyermektelen lévén, a tudomány zászlójához szegődtem és mindvégig hű maradtam hozzá. Mint tanuló sokat éheztem, hogy ebben kiképezsem magam, beutaztam Európa egy részét és azóta e városban lakom.

Tíz nap előtt egy könyvet adtam ki a hidegvíz mindennemű betegségeinek gyógyításáról, röviddel ezután ismét egyet, ez azonban leány volt, miért polgártársaim becsülésének örvendek, a mivel azonban nem sokat törődöm. Feleségemmel összevagyok házassodva, a mihez hozzá vagyok szokva. Most már öreg vagyok s eleget életem s forró vágyam, hogy már vége legyen, érzem is a halál közelgését, de elég fájdalmanra esik megválni a világtól ily reményteljes ifjú koromban.

UJDONSÁGOK.

— **Az időjárás.** Változó, mint a női szélszél. Egyik nap a derűs égboltról szinte meleg sugarakat lövel a nap reánk, másik nap ködös, borús szürkéség takarja, majd tavaszi zápor zuhog s utána hávaz. Változatosságban nincs hiány, de egy még is van, a mi állandó és es a sár. A főútcán kövezet lévén, ott legfeljebb nyakig sárosak leszünk, de a többi utcákon nyakig belesüppedünk a sárba. Nem tudjuk, hogy mi dolga lehet most az utkaparónak, de azt tudjuk, hogy az átjárókról és a kövezetről nagyon kíváncsok volna letisztítani a sárt.

— **Községi képviselők választása.** Január hó 31-én a 6 év előtt megválasztott 5 községi képviselőnek üresedésbejött helye 6 évre, illetőleg a nagyközségi szervezkedés terjedő időtartamra betöltetett. Két választó kerületben folyt a szavazás Kendrey Gyula és Dr. Rosenberg Ignác választási elnökök vezetése alatt, de nem valami nagy érdeklődésre válló részvétel mellett. Megválasztottak: Pelger Mihály, Stánka Ávrám, Rádik István és dr. Rosenberg Ignác, Kósa Mihály rendes, Jóanovics János és Schäffer Mihály pótaggokká.

— **A községi statutum.** Miként már említettük, a vármegye törvényhatósági bizottsága Petrosény anyagi viszonyaihoz mérten magasnak találta a nagyközségi tisztviselők javadalmazását s ez okból módosítás végett visszaküldte a statutumot, mely legközelebb a községi közgyűlés eléterjesztetik. Ideje volna már, hogy alapos, vagy vélt sérelmek orvoslása iránti eljárásokkal a szervezkedés befejezése ne késleltessék, hanem alakíttatnék meg a képviselőtestület és előjáróság s ezek teljesítenék azon nagy horderejű feladatokat, melyeknek megoldását a közbizalom méltán elvárja tőlük.

— **A bolgár fejedelemasszony meghalt.** Mária Luiza halála váratlanul jött. A fejedelemné leánygyermeknek adott életet s a táviratok szerint mind az anya, mind az újszülött Nadeszna hercegnő állapota kitűnő volt. Most pedig hirtelen híre érkezett, hogy gyermekágyi lázban meghalt. Nagy csapás ez Bulgáriára, a melynek mintegy ötszáz év óta, a régi bolgárcsárak óta Mária Luiza volt az első fejedelem asszonya. A kis Bulgárián igazán meglátszik, hogy a fejedelemasszony nem volt idegen neki, Mária Luiza valóságos nemzeti halott. A mely gyász, a részvét, a mely a fejedelem iránt nyilvánul, mint ha az örökké ingadozó fejedelmi trónnak erősítése volna. A részvét mindenek szívéig ér. A jószívű, nemes fejedelemasszony a ravatalon fekszik és Bulgária izgatott a megrendítő hír hatása alatt, a mely oly hirtelen véget szakított örömének, hogy Bulgária új hercegnőt kapott. Az örömet gyász váltotta fel. Az egész főváros gyászban van. A palota környékén nagy néptömeg hullámszik. Mindenütt részvéttel beszélnek a fejedelemné elhunytáról. A lapok fekete keretben jelentek meg.

— **A „Petrosényi Polgári Olvasókör” és „Ipartestület”** saját pénztárak javáta f. év február hó 14-én a „Baresay” szálloda összes termében nagy álarozos bált rendeznek. Beléptidj: Személyjegy 1 frt. — Családjegy 1 frt. 50 kr. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak s hirlapilag nyugtáztatnak. A legszebb és legrutabb álarozos, jutalomban részesül. Kezdeté esti 8 órákor. A farsangzáró érdekes mulatságra már ezúttal is felhívjuk a közönség figyelmét.

— **Táncvigalom Lupényben.** A lupényi gör. kath. templom javára folyó febr. hó 11-én

szombaton, a Dima-féle vendéglő nagytermében táncvigalom lesz, melyre Petrosényből is többen készülnek. Személyjegy 80 kr, családjegy 1 frt 20 kr.

— **A petrosényi és vidéki aranyifjúság f. hó 7-én** — kedden — este zártkörű táncestetélyt rendez a Prokopp-féle vendéglőben. Meghívók nem boesájtatnak ki, hanem Petrosény és a vidék előkelő ifjúsága személyesen fogja az úri családokat meghívni. Beléptidj nincs. Jó zenéről s arról, hogy a résztvevők jól mulassanak a rendező fiatal urak gondoskodnak.

— **Tüzeset.** F. hó 3-án délbén kigyúltat a piac téren éktelenkedő egyik rozoga bódé teteje. A környék lakói összeszaladtak s elloesolták. Egy taliga feeskendőt is küldött a vész színhelyére valamelyik környürlő házulajdonos, de tüzoltót, községi feeskendőt egyet se láttunk. Igaz! hiszen nincs is.

— **25 év múltán...** Azon tényezők között, melyek nagy mértékben hozzájárultak a hazai mezőgazdaság és kertészet haladásához, az első között látjuk a Mauthner Ödön magkereskedő czéget, mely az idén ünnepli fennállásának 25 éves jubeliumát. E czég működését mindenütt elismerés és méltánylás kísérté és hogy többet ne említsük, a czég tulajdonosát a Ferencz-József rend és az orosz Szt.-Anna-rend lovagkeresztjével és a bolgár nemzeti rend tisztí keresztjével tüntették ki. Ezenkívül a Mauthner-czég es. és kir. udvari szállító és évek óta szállítja Ö Felsége kastélyai és birtokai magzükségletét az egész osztr.-magy. monarchiában, továbbá több királyi-fejedelmi, főhercegi és hercegi udvarnak is szállítja. A Mauthner-féle magvak különben 27-szer lettek bel- és külföldi kiállításokon első díjakkal kitüntetve. A jubeliumi főárjegyzéke — melyet a czég kívánatra ingyen és bérmentve küld, — valódi remekmű, egy kitűnő növénytermelési útmutató, nemcsak a benne előforduló számtalan tenyésztési utasítások, hanem a megragadón szép és hű növény-növényfényképek miatt is. Legjellemzőbb, hogy e fő, árjegyzék nem a rendelő rovására ilyen fényes, mert a magarak, tekintve az ismert kitűnőséget és föltétlen megbízhatóságot, sokkal olesobbak, mint bármely másik magvak vagy külföldi czégnél, hanem a Mauthner czég rengeteg forgalmában leli magyarázatát és elég érdekes megtudni, hogy enlített árjegyzék költségeit az összes rendelésekre megosztva, egy rendelőre nem egészen 2/4 kr. esik.

— **Kriványi Araden.** Végre visszakerült Aradra a hirdett árvaipentáros. Bécsben történt elfogatása után tudvalevőleg hamis név használatáért két heti fogságra ítélték s most, hogy ezt kitöltötte, kiadták a magyar bíróságnak. Az aradi fogház két óre eléje ment Marcheggig, a hol átvették az osztrák detektívtől és az aradi személyvonatnak egy harmadosztályú kocsiában helyezkedtek el vele s így érkezett meg Kriványi János Aradra, a hol már az állomáson tömérdek nép várta. A rendőrség botránytól tartott s elzárta a perron kivezető ajtajáig erő utat. Az egybegyűlt sokaság nyugodtan viselkedett, a míg Desseswffy fogházfelügyelő Kriványival az utcára nem ért, ott azonban kitört a skandálum. „Szégyelje magát!” — „Pfuj!” — „Gazember!” — kiáltották a sikkesztő felé, a ki cinikus mosolylyal nézett végig egykori tisztelőin. Aztán kocsiába ültették egy fogház-őrrel. A megyeháza előtt ismétlődtek az előbbi jelenetek. Kriványi, a kit beteges, sápadt embernek ismertek, jó egészségben, piros pozsgás

arczezal jutott vissza. A mikor a törzskönyvből fölveették a naczionaléját, kijelentette, hogy élelmezéséről ő maga fog gondoskodni. Bűnügyében — a mint már azt jeleztük is — érdekes fordulat várható. Az aradi törvényszék vizsgálóbírója többször kihallgatott egy nőt, a ki Kriványival bizalmas viszonyban volt s a kiroi azt hiszik, hogy ő rejtegeti az árvaipentárból elrabolt nagy összegnek egy jelentékeny részét.

— **Boszu, vagy rablás.** Nap lementé előtt hajtattott haza Petrosénybe Lupényből Simon Balázs né. A balea-hídnál utját álta Bíró Károly lupényi fuvaros s előbb a lovakat, majd Simon Balázs né korbácsesal verte. A lovak megvadultak, a kocsis alig volt képes őket féken tartani, hogy a kocsi s velük együtt a hídról a mélységbe ne zuhanjanak. Bíró Károly lóháton volt s a keskeny átjárót úgy elálta, hogy se előre se hátra nem lehetett hajtani. Végre megragadta Simon Balázs né s a kocsiülésből ki és a földre rántotta, hol lováról leszállva ütlegezte s rajta súlyos testi sértéseket ejtett. Az eset bejelentetett a fenytő bírósághoz. Ugyanakkor Simon Balázs né zsebéből 40 frt is eltűnt, hogy miként azt ő sem tudja, mert annyira meg volt rémülve, hogy mindenre nem is emlékszik.

— **A magyar törvények és rendeletek táranak beütoros tárgymutatója,** melyet Vassi János állított össze nagy gondnal és lelkiismeretességgel, a nyomdából kikerült, pár nap alatt be lesznek kötve s a megrendelőnek azonnal megküldetnek. Ezen értékes és közhasznú terjedelmes mű megrendelhető Figuli Antal kiadónál Petrosény. Ára 2 frt.

— **Német nyelv tanulására** általánosan kedvelt Roder Adolf-féle Levélszerinti oktatás harmadik javított és tökéletesen átdolgozott kiadásában. Füzetes alakban indult meg a Lampel R. (Wodianer F. és Fiai) könyvkereskedés kiadásában. A német nyelv gyakorlati nagy szükség volt eredményezi a sürin felburjánzó nyelvkönyveket, melyek minden rendszer nélkül készítve, csak megnehezítik annak a munkáját, aki a nyelvet elsajátítani akarja. Roder „levelei” annyiban különböznek ezektől, hogy a Toussaint-Langenscheidt féle módszert követve, világos és könnyű példákkal szolgálnak és belőlük könnyű szerrel lehet megtanulni nemcsak a grammatikát, hanem azt is, hogy kell németül beszélni. E módszer feleslegessé teszi a nyelvmestert és minden tekintetben szabatos és megbízható. Az új kiadás jóval terjedelmesebb az előbbieknél és hogy mindenki könnyen hozzájuthasson, füzeteként is kapható. Egy egy füzet ára 20 kr. A füzetek akár egyenkint, akár 5—5 füzetre való előfizetéssel szerezhetők meg. Roder könyve hosszú gyakorlat tűzpróbáját állta meg, ezért új kiadását is mindenkinek, aki a német nyelvet tökéletesen elsajátítani akarja, melegen ajánljuk.

MULATSÁGOK.

A bányatisztikar hangversenye.

A Prokopp vendéglőben diszes közönség gyönyörködött a bányászzenekar remek produkcióiban — f. é. január hó 28-án este. — Ismerjük a kiváló zenészekből szervezett zenekar művészi előadásait s így nem volt meglepő ha ezúttal is — következetesen — kifogástalanul játszottak. Műsoron volt: 1. Suppé: Nyitány. 2. Strauss E.: „Hochseitslieder” keringő. 3. Abt: „Gute Nacht Du mein herziges Kind,” dal, kürtön, 4. Tschaiokovsky; a) „Chanson

sans paroles," dal. b) „Sehnsuchtsklänge“ hegedű solo. 5. Eilenberg: „Carmen Sylva“. 6. Desannes: „Manolina“. Programmon kívül közkívánatra játszották: Kaesek „Harmonika polká“ját, válogatott magyar népdalokat s magyar indulót.

A hangverseny után táncz következett, melynek éjféli után lett vége. A hangulat mindvégig emelkedett volt.

Fillérestély.

A fillérestélyek eszméje mind szélesebb körben hódít. Ugy a pártolók, mint a közreműködők száma örvendetesen szaporodik.

Előbb néhány uri család hallgatta végig az Olvasókör billiárd termében a produkeziókat s a közreműködőket nagy könyörgéssel lehetett fellépésre bírni; ma már Petrosény és vidéke intelligens közönsége számára a mi redutunk, a Barcsay vendéglő nagyterme is szűknek bizonyul és a közreműködők készséggel vállalkoznak a lelkes érdeklődők szorakoztatására.

Ez az örvendetes jelenség csallhatatlan fokmérője, bizonyosága a közönség műveltségének s a szép iránti lelkesedésének; de elismeréssel kell adoznunk az olvasókör vigalmi bizottságának, különösen pedig Fekete József urnak, azon kitartó buzgalomért, melynek leginkább köszönhető a kellemes estélyek anyagi és erkölcsi sikere.

Kiválóan jól esik konstataálnunk, hogy ezen estélyeken ma már társadalmi életünk minden osztálya részt vesz s az a merev elkülönzés, mely nem csak egyes uri családok, hanem, — mondhatni —, egyes osztályok között észlelhető; ezen estélyeken levetkezi elszigetelő jellegét.

Ennyit a fillérestélyekről általánosságban. Szinte megszokottan hangzik, midőn a mult vasárnapi — jan. 29-iki — fillérestély műsoráról azt írjuk, hogy förlámulta az eddigi programmot. Mindegyikről így referáltunk és ez, — meggyőződésünk szerint — mit sem von le az előbbi műsorok értékéből, valamint azon

feltevéseink sem, hogy a jövő estélyek műsora még a legutóbbinál is változatosabb lesz, holott ez is bizonyára kielégítette a legfokozottabb igényeket is.

Kreffly Margit k. a. zongorajátéka volt a megnyitó. Szépen, ügyes technikával, rátermettségre valló rutinnal játszotta P. Nagy Albert „Feketehegyi emlék“ című remek kompozícióját. Majd közkívánatra játszott egy pár esinos népdalt, általános elismerés mellett. Megérdemelte a tapsokat.

Limbeck Győző és Bakos József urak: „Tudom, hogy visszahívsz majd engemet“ kezdetű kedves duettet énekelték Bruckner Frigyes ur zongora kíséréte mellett. Limbeck ur erőteljes tenőrija maglepte a közönséget. Műkedvelőket nem szokás a rideg kritika mértékével bíráltni, de a szépen előadott duettől az ilyen bírálat is csak dicserőleg emlékezhetnek meg, legfeljebb azt ajánlaná, hogy a piánók kidomborítása még inkább fokozta volna az általános hatást. Közkívánatra megismételték a duettet; megtapsolták a derék műkedvelőket.

„Egy álom“, hegedűszó volt a program 3-ik pontja. Pán János ur játszotta s Bruckner Frigyes ur zongorán kísérte, a náluk már megszokott virtuozitással. A remek produkezió egy nagyvárosi hangverseny teljesen kielégítő hatásának impresszióját gyakorolta a hallgatóságra. A közönség éljenzett. tapsolt, ujrázott. s Pán ur még egy fülbemászó szép szótól játszott.

Ezután egy szellemes, némi sikamlósága daczára is diskret monologot „Az udvarias embert“ adta elő Limbeck Győző ur s köztetést aratott

Zulger Lina és Nekula Anna k. a. léptek az emelvényre s az „Álomkeringő“ női duettet Bruckner ur zongora kíséréte mellett nagy hatást kelte énekelték, majd a közkívánatra engedve megismételték. Zulgerné urnő szépen esengő magas szopránjával s Nekula k. a. erőteljes tiszta altjával osztatlan tesztést arattak s a fejlett izlésű, művelt közönség elismerte, hogy képzett énekesnők, kiket mindenkor gyönyörű ködve meghallgat s lelkesülten megtapsol.

Gaál Mózes „Loco“ című szellemes monologját Bakos József ur ügyesen interpretálta. Zajosan megtapsolták érte.

„A hajos üdvözlő“ című Cello-szóló, ugyancsak Bruckner ur zongora kíséréte mellett Tonhazy Jakab ur játszotta általánosan elismert és méltatott zenei készséggel. Teljesen uralja hangszerét s ezzel uralkodik a hallgatóságon. Fölösleges említeni, hogy megéljeneztek s megtapsolták.

Ismét egy kedvesen előadott kedves monolog következett: „Mariska a színházban“. Fekete Árnka kisasszonyt már ismeri s minél inkább ismeri, annál inkább megszereti a fillérestélyek közönsége. A már színházba járó idősebb nővére helyzetét irigylő kis leányt annyi kedves bájjal, közvetlenséggel, természetes elevevességgel személyesíté, hogy a közönséget teljesen meghódította. Az éljenzés és tapsal nem is fukarkodott a hallgatóság.

Zulgerné urnő és Nekula Anna k. a., Bruckner ur zongora kíséréte mellett még egyszer gyönyörködtettek a hallgatóságot az „Erdei áhítat“ elénklésével. Természetes, hogy ezér is megérdemelt elismeréssel adózott a közönség.

Joanovics Katicza k. a. szép népdalokat adott elő cimbalmon s ügyes játékaival ledilicseelte a hallgatóság érdeklődését. Közkívánatra még esinos népdalokkal kedveskedett a hálás közönségnek, mely elismeréssel adózott azokért. Joanovics K. k. a. szintén kedvelt ismerőse a fillérestélyek közönségének.

Petőfi Sándor mely értelmű s magasszárnyalású remek költeményét a „Ledőit szobor“-t szavaltta. Sternád Albert ur hévvel s lelkesedéssel. A közönség megéljenezte.

„Vois du Ciel“ Reverie klasszikus műve volt a program utolsó száma, melyet Kreffly M. k. a. zongorán szépen előadott s közkívánatra záradékol pompásan eljátszotta a „Vendéglősök induló“-ját.

Ezután kihordották a székeket s kezdődött a táncz, mely hajnalig tartott. A négyeseket 50—60 pár tánczolta. A világítás, a konyha és kiszolgálás is kifogástalan volt. Péter Károly zenekara hűségesen húzta a talp alá valót.

Amerikai zsebórák.

Jótállással, hogy a nickel színét nem változtatja, szerkezete pontosabb és jobb mint a legdrágábbakké.

Ára darabonként 3 forint.

Jótállás mellett, míg a készlet tart.

Hozzá ezüstös óraláncz 60 krajczár.

Önberetváló készülék.

Fox, valódi szolingeni gyártmány, sok kiállításán kitüntetve, gyakorlás nem kell. Megvágás kizárva. Tiszta és kényelmes munka. Bőrbetegségektől megment. Tartós és pénzt megtakarító.

Darabja 3 frt.

A penge csillagos acélból és a többi részei alpaccából vannak.

Egy külön penge hozzá 1 frt.

Megrendelhető:

18—26

POLLÁK SÁNDOR főbizományosnál
Budapest, V. ker., Kálmán-utca 15.

Gyűjtőknek 5 drb után egy ingyen küldetik.

Kérje
The Continental
a Bodega Company
világhírű spanyol és portugál
borait
Sherry
Portbor
Malaga
Madeira
Tarragona stb.

Kaphatók az összes finomabb
fűszer és csemege kereskedé
sekben, valamint poharankén
az előkelőbb szállodák, kávéházak és vendéglőkben.

Saját fiók.

Budapest

csakis: IV. Kossuth-Lajos és Ujvilág utca
sarkán, a Gentry Casinóval szemben.

Petrosényben kizárólag csak Jakabfi Rezső fű-
18—20 szerkereskedésében kapható.

Czukrászda.

Petrosény és vidéke n. é. közönségének
bátorkodom becses tudomására hozni, hogy

foljó év és hó 1-én a „Casino“ épületében
czukrászdat

rendeztem be s ezen szakmába vágó megren-
deléseknek a leggyorsabban és a legfokozottabb
igényeknek is megfelelően eleget teszek.

Kiválóan ajánlom mint különlegességeket:

☉ a pozsonyi mákos és diós kifliket, ☉
továbbá:

Stefánia-, Marchal-,
Deboss-, rum-,
Evlra-, király-,
pozsonyi-, csokoládé-crém-,
mooca-crém-, mogoró- s dió-

tortáimat stb.

Dezert és asztali friss czukrászsütemények
minderkor kaphatók.

A n. é. közönség kegyes pártfogását kéri,
kiváló tisztelettel:

CZIKHOVSZKY FERENCZ,
czukrász.

1—3

Szilárd anyagból épült ház és a főúton szép háztelek eladó. Bővebb értesítés nyerhető Marek Mór
irodájában, Petrosényben.

Nyomatott Figuli Antal gyorsajtóján.